

[Gerda Mundt.]

komme en hel Del af, det vil kunne give Anledning til Pengeafpresning, og jeg tror i det hele taget, at det mange Gange vil kunne have uheldige Følger.

Hvad Navnet angaar, er det det naturligste og bedste for Barnet — og det er hele Tiden dette Synspunkt, som har været det vigtigste for os — at have Navn efter den af Forældrene, som har Forældreretten. Naturligvis kan der gøres Undtagelser, naar begge Forældre samtykker i det, men det er rimeligt, at man bevarer den nordiske Skik, at det er Moderen, der bliver ved at være Barnets Værge, og at Barnet ogsaa har Navn efter Moderen. Men vi kan godt blive enige om, som vi ogsaa har drøftet det inden for Udvalget, at der gives lettere Regler for, at Faderen skal kunne overtage Barnet. Jeg er enig med det ærede Medlem Fru Inger Gautier Schmit om, at det ikke vil være heldigt, at Barnet i en senere Alder skal kunne vælge sit Navn. Hvis det skulde være Tilfældet, maatte det, som det ogsaa blev sagt af det ærede Medlem, være saadan, at ogsaa Børn, der var født inden for Ægteskab, skulde kunne vælge mellem deres Faders og deres Moders Navn.

Med Hensyn til Spørgsmaalet om Fastslaaelse af Barnefædre, et Spørgsmaal, som er blevet drøftet baade her i Salen og ogsaa i Udvalget, er der sket nogle Forandringer i Lovforslaget her, saaledes at Moderen ikke, som det var foreslaaet i det oprindelige Lovforslag, i alle Tilfælde er pligtig at opgive Barnefaderens Navn. Dette Spørgsmaal er omtalt i § 5, Stk. 5, og det kunde godt udarbejdes nærmere i Lovforslaget. Man kunde f. Eks. tænke sig, at for at faa Lov til at undlade at opgive Barnefaderens Navn skulde det være nødvendigt at tegne en Livrente, lydende paa mindst Normalbidrag til Barnets 18de Aar.

Det Spørgsmaal, der rejser sig, naar det er vanskeligt at fastslaa, hvem der er Barnets Fader, har ogsaa været stærkt drøftet. Vi er nærmest tilbøjelige til at mene, at det vilde være det bedste for Barnet — det er stadig det, som er vort Udgangspunkt —, at der bliver fastslaaet en bestemt Fader for hvert Barn, eventuelt ved Rettens Afgørelse. Vi har ikke Sympati for dette, at der fastslaaes flere Barnefædre med fuldt Bidrag. Selv om det senere vilde komme Børnene til gode paa en anden Maade, finder jeg, der er mere Grund til paa en eller anden Maade at følge den svenske Lovgivning og lade den Arv, hvortil der ikke findes Arvinger, gaa til Børnesagen.

Vi vil være med til en velvillig Behandling af disse Lovforslag, men vi mener, at Navn og Arv bliver i Virkeligheden kun Skueretter. Lad os mildne Reglerne om, at Faderen kan overtage Barnet, og saa give saa rundelige Bidrag som muligt og støtte den Moder, der vedkender sig Moderskabet.

Jeg vil til sidst understrege det, som jeg har sagt til at begynde med, at det, at en Moder har et Barn uden for Ægteskab, som hun elsker og sørger for, viser ikke først og fremmest, at hun engang har begaaet et Fejltrin, men det viser — og det er det, Samfundet skal forstaa —, at hun har det Mod og den Ansvarsfølelse at tage Konsekvenserne; derved soner hun den Fejl, hun maaske har gjort, og gør mange af os andre, som maaske føler mere eller mindre farisæisk, til Skamme. Vi vil gerne være med til at udvide Støtten og paa alle Maader hjælpe den Moder, der føder et Barn uden for Ægteskab, udvide Støtten og borttage Skammen, og vi er villige til fortsat Samarbejde paa disse for vort Folk saa vigtige Omraader.

Jensen (Gørding): De nu atter forelagte 7 Børnelovforslag har jo for de flestes Vedkommende faaet en saa grundig Behandling i de nedsatte Udvalg, at der formentlig ikke er Grund til en længere Omtale af dem. Saa vidt jeg kan se, har den højtærede Justitsminister i den Affattelse, han har givet dem, vist Hensyn til alle Sider.

Med Hensyn til den nye Affattelse af § 3, Stk. 2, i Forslag til Lov om Børn uden for Ægteskab, udtaler jeg min fulde Tilfredshed. Den Form, denne Paragraf nu har faaet, vil sikkert vise sig at være af stor Betydning, naar Loven skal praktiseres. Yderligere kunde jeg kun ønske, at det var muligt for den højtærede Justitsminister eller det formentlig kommende Udvalg at finde en anden Form for det samme Lovforslags § 22, Stk. 2—3.

Naar dette Kompleks af Love nu snart vedtages, er Børneforsorgen naaet et Skridt videre frem mod Retfærdighed med Hensyn til denne Forsørgs økonomiske Side. Hermed er dog ikke alt naaet. Jeg indrømmer, at jeg stadig er af den Mening, at det vigtigste for Barnet er, at det opdrages i et godt Hjem, og maaske er det fattige Hjem, det lille Hjem, naar det ellers er godt, det bedste for Barnet.

Paa mit Partis Vegne anbefaler jeg de forelagte 7 Lovforslag til det høje Tings velvillige og hurtige Gennemførelse.